

[Glistrup]

Men der er altså det med hr. Jørgen Estrup, at han tager alting så bogstaveligt og ikke ved, hvordan udtrykkene bruges på dansk. Der er ikke siden 1977 sket nogen betydningsforskydning af ordet »menneskealder«. Det er almindeligt sat til 33 år, som skrevet står.

(Kort bemærkning).

Traberg Smidt (V):

Af sidste udgave af Statistisk Årbog, som præsidiat velvilligt har stillet inden for rækkevidde, fremgår det, at middellevetiden i Danmark er 77,6 år.

Herluf Rasmussen (CD):

Ja, en så sprudlende vitalitet kan jeg jo ikke leve op til, for jeg er ude over den gennemsnitsalder, som der tales om. Men jeg vil gerne sige, at jeg har meget stor agtelse for hr. Glistrup, og den fik jeg første gang indpodet i sin tid, da jeg læste jura på Københavns Universitet. Da sagde vores daværende manuduktør i borgerlig ret, hr. Lego Andersen, at vi var dumme. Han havde en, der hed Mogens; han kunne det hele. Jeg overlader det til medlemmernes fantasi at tænke over, hvem denne hr. Mogens er.

Med hensyn til det foreliggende forslag, som jo er det, vi skal behandle, selv om vi har været inde på en hel masse bøger osv., vil jeg gerne tillade mig at vende tilbage til spørgsmålet om arbejdsanvisning. Jeg vil ikke citere alle paragrafferne, men lige prøve at dykke ned i noget konkret.

Min hu står til arbejdsløshedskasserne som arbejdsanvisere, og det er ud fra den erfaring, jeg har indhøstet. Jeg har selv i en lang årrække – og er det sådan set stadig – været arbejdsgiver, og jeg må sige, at det samarbejde, som jeg ved mange arbejdsgivere havde med arbejdsløshedskasserne, var uvurderligt på flere områder.

For det første fik man mulighed for direkte med de faglige organisationer at drøfte sin egen arbejdsplads' problemer, og man kunne for det andet stole på, at når man talte med arbejdsløshedskassen og bad om at få en mand til et bestemt stykke arbejde, så var den helt 100 pct. sikker på, hvor han var, og om han eventuelt i nær fremtid blev ledig, således at der kunne rokes om. Det er sådan noget, jeg synes var godt ved det, og jeg er glad for, at man nu begynder at kigge lidt på arbejdsløshedskassernes muligheder.

Jeg vil ikke sige noget dårligt om arbejdsformidlingen som sådan. Der sidder jo en hel masse af dem, jeg kalder behjertede mennesker, og forsøger at leve op til en stor opgave, som er meget vanskelig. Men jeg tror, at arbejdsformidlingen, som den eksisterer nu, har overlevet sig selv, og hvis man kan komme igennem med disse private bureauer, tror jeg, vi får en bedre og hurtigere formidling af arbejdskraften. Der er jo en masse, som søger arbejde, og som ikke har et tilhørsforhold til en fagforening, og de skal også have en mulighed for at komme i sving.

En enkelt ting har jeg hæftet mig ved i dette forslag, som for en gangs skyld vist ikke er et besparelsesforslag, men kun et afbureaukratiseringsforslag, nemlig at man vil have et gebyr. Det er arbejdstageren, som skal betale et eller andet beløb, og det vil jeg godt have lov til at sætte spørgsmålstegn ved, for jeg mener, det kan være lige så rimeligt, at arbejdsgiveren kommer ind her. Det afhænger lidt af omstændighederne, men jeg synes, det er noget, man skal kigge lidt på.

På mange områder er jeg i øvrigt enig i de udtalelser, der er faldet her.

Med hensyn til ophævelsen af lov om udvandringer har jeg ikke studeret det så nøje, så dér afstår jeg fra at tage et standpunkt.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg er i den lykkelige situation, at jeg kan take alle ordførere for i det mindste tilslutning til dele af lovforslaget, og det er da slet ikke så ringe, som udgangspunkt i al fald. Jeg har nogle få bemærkninger at gøre til de indlæg, der har været.

Først hr. Hans Jørgen Jensen fra Socialdemokratiet, som havde nogle bemærkninger om to forskellige AF-systemer, som han betegnede som »de fine« og så »de mindre fine«. Nu definerede hr. Hans Jørgen Jensen ikke, hvad der skulle forstås som »fint«, og hvad der skulle forstås som »mindre fint«, men jeg kan i al fald sige her fra Folketingets talerstol, at jeg agter at arbejde for, at den offentlige arbejdsformidling bliver et »fint« arbejdsformidlingssystem. Jeg er selvfølgelig ked af at sige det efter alle de roser, jeg har fået fra hr. Glistrup, for her er jeg uenig med hr. Glistrup. Jeg kan ikke forestille mig, at vi i et moderne samfund kan undvære et offentligt AF-system, rent bortset fra de konventioner, vi i øvrigt har bundet os til.